

Zagreb 21. II. 1914.

Dragi moj Emilije!

Pisao sam Ti pismo sam za sebe o dvadeset i pet, godišnjici Tvojega zaslužnoga književnoga rada. Sada Ti ovo i drugoga pisma, koje ne pišem kao tvoj pobratim i brat, već kao šef kuće Deželica.

Porodica Deželica ne stoji u Tebi samo slavnoga pjesnika, već i osobitoga prijatelja odavna. Ti si bio dobar pobratim našem starcu i prvaku Đuri Deželicu, Ti si iskazao toliko ljubavi meni i sinu njegovu, Ti si ovisnom ljubavlju prigrlio i djecu moju.

Moja čitava porodica, čestitajući Ti mili jubilej, daje ti samo mali izraz svoga poštovanja, kad Ti o Tvoju jubileju dariva ovaj srebrni lovor, da Ti bude vječnom uspomenom na sve one lijepe dane, koji su spojili ime Tvoje s imenom našim.

Velimir Deželica

Tonka Deželica

Dr. Franjo Deželica

Stanko Deželica

Đurđica Deželica

Mladen Deželica

Milorad Deželica

Lola Deželica

Berislav Deželica

Tihomil Deželica